

На солодкий смуток поля...

Хуан Рамон Хіменес

На солодкий смуток поля
Западає надвечір'я,
І від скошеної луки
Чути легкий запах сіна.

Пінії уже поснули,
Соловей зате прокинувся,
А над пагорбами, в небі,
Фіялкова ллється ніжність.

Пісня чується на стежці,
І за нею йду я слідом.
У тім співі — плач, просяклий
Запахом, що з поля віє.

Про чиюсь любов незнану
Повідає-плаче пісня,
Про ті ночі вересневі,
Що також пропахли сіном.

Переклад Ігоря Качуровського